

I det tilfælde, der nævnes i spørgsmålet, *indfrier* finansieren lønkravene og får i forbindelse hermed kravene *overdraget*. I den ovenfor nævnte artikel anfører Ussing, at kreditor samtidig med indfrielsen må kunne indrømme indfrieren sine rettigheder, såfremt de kan overdrages, og at kreditors „transport“ vistnok ofte bør opfattes på denne måde. Nogen domspraksis om spørgsmålet synes imidlertid ikke at foreligge, og efter justitsministeriets opfattelse kan der intet være til hinder for, at domstolene nægter at indrømme privilegium, hvor der i realiteten er tale om en lånetransaktion mellem arbejdsgiveren og finansieren.

Transaktioner af den art, der omtales i spørgsmålet, forekommer formentlig sjældent. Skifteafdelingen ved sø- og handelsretten i København har underhånden oplyst, at man ikke dér har været ude for tilfælde, hvor långivere som led i en transaktion som den nævnte har taget transport på lønkravene.

Efter justitsministeriets opfattelse bør det overlades til domstolene at løse de problemer, som opstår i de formentlig ret få tilfælde, hvor en långivning som den nævnte foreligger.

Spørgsmål 7:

I bemærkningerne til den under § 1, nr. 2, foreslåede affattelse af § 33, stk. 1, nr. 2, siges det: „Det bemærkes i denne forbindelse, at boet, uanset et længere *aftalt* opsigelsesvarsel, efter almindelige konkursretlige regler vil kunne bringe arbejdsforholdet til ophør med sædvanligt eller passende varsel, d.v.s. for funktionærers vedkommende et opsigelsesvarsel på højst 6 måneder“.

Under henvisning til dette, anmodes om en nærmere redegørelse for retsstillingen, når der er aftalt et længere opsigelsesvarsel end 6 måneder.

Svar:

1. Som anført s. 32 i konkurslovsudvalgets betænkning kan reglerne i konkurslovens § 16 om gensidigt bebyrdende kontrakter, som ikke er opfyldt inden konkursens begyndelse, ikke i fuld udstrækning anvendes på kontrakter om faste tjenesteforhold. En regel om, at den ansatte ikke er forpligtet til at fortsætte arbejdsforholdet med boet, ville vanskeliggøre bestræbelserne for at af-

vikle skyldnerens virksomhed så fordelagtigt som muligt, og en sådan regel kan ikke anses for nødvendig til beskyttelse af den ansattes interesser. På den anden side ville en automatisk overførelse af aftalen på boet efter omstændighederne kunne være for byrdefuld for boet. I retspraksis er man gået en mellemvej, der ofte betegnes som „pligt-mæssig indtræden“, men med en vis „konkursregulering“.

Retsstillingen er herefter den, at konkursboet automatisk indtræder i kontrakter om faste tjenesteforhold, men således at aftalen fra hver side kan opsiges med sædvanligt eller passende varsel, jfr. *Ussing*, Dansk Obligationsret, Alm. Del, s. 200 f., og *Enkelte Kontrakter*, s. 378. Opsigelse med sædvanligt eller passende varsel kan finde sted, uanset om der er aftalt et længere varsel, og krav på løn for tiden efter udløbet af sædvanligt varsel kan ikke gøres gældende i boet, formentlig heller ikke som simpelt krav, jfr. *Gomard*, Skifteret, 2. hæfte, s. 82, *Carlsen*, Dansk Funktionærret, s. 169 f., og *samme* i UfR 1968 B, s. 372 ff. For *funktionærernes* vedkommende må det antages, at det legale opsigelsesvarsel, som er fastsat i funktionærlovens § 2, stk. 1-5, må anses for „sædvanligt“, jfr. *Gomard* a.st. Funktionæren vil herefter højst have krav på et opsigelsesvarsel på 6 måneder. I UfR 1968 B, s. 375, gør *Carlsen* dog med støtte i en utrykt Vestre landsrets dom af 11. oktober 1967 gældende, at funktionærer i visse tilfælde bør have krav på et længere opsigelsesvarsel fra boets side, navnlig hvis det forlængede varsel skyldes, at funktionæren på sin side har påtaget sig et længere opsigelsesvarsel, jfr. funktionærlovens § 2, stk. 6. For *medhjælpernes* vedkommende fremgår det af medhjælperlovens § 29, 2. pkt., at arbejdsforhold, der er indgået for længere tid end en måned, af hver af parterne kan opsiges med 3 måneders varsel. Bestemmelsen gælder direkte kun, såfremt medhjælperen har tiltrådt arbejdsforholdet inden sit fyldte 18. år, jfr. lovens § 2, men må formentlig antages at finde tilsvarende anvendelse for andre medhjælpere.

2. Det må antages, at en lignende „konkursregulering“ også gælder for krav på erstatning, som er opstået i anledning af en afbrydelse af arbejdsforholdet, der har fundet sted inden konkursen, jfr. Landover-